

2) Οι γενικές αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης επιτρέπουν, καταρχήν, σε κράτος μέλος, όσον αφορά προϊόν, όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη, να καταργήσει, πριν την αρχικώς προβλεφθείσα από την εθνική νομοθεσία ημερομηνία εκπνοής, το σύστημα φορολογικής απαλλαγής που εφαρμόζοταν στο προϊόν αυτό. Σε κάθε περίπτωση, προϋπόθεση μίας τέτοιας κατάργησης δεν είναι να συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις. Εναπόκειται εντούτοις στο αιτούν δικαστήριο να εξετάσει, στο πλαίσιο μίας σφαιρικής και *in concreto* αξιολόγησης, κατά πόσον τηρήθηκαν οι ανωτέρω αρχές στην κύρια δίκη, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των σχετικών με αυτή περιστάσεων.

(¹) EE C 183 της 19.7.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2009 [αίτηση του Thüringer Oberlandesgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Wasser- und Abwasserzweckverband Gotha und Landkreisgemeinden (WAZV Gotha) κατά Eurawasser Aufbereitungs- und Entsorgungsgesellschaft mbH

(Υπόθεση C-206/08) (¹)

(Διαδικασίες σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών — Δημόσια υπηρεσία διανομής πόσιμου νερού και επεξεργασίας λυμάτων — Σύμβαση παραχώρησης υπηρεσιών — Έννοια — Μετακύλιση στον προμηθευτή του κινδύνου που συνδέεται με την εκμετάλλευση των οικείων υπηρεσιών)

(2009/C 267/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Thüringer Oberlandesgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Wasser- und Abwasserzweckverband Gotha und Landkreisgemeinden (WAZV Gotha)

κατά

Eurawasser Aufbereitungs- und Entsorgungsgesellschaft mbH

Παρισταμένων των: Stadtwirtschaft Gotha GmbH, Wasserverband Lausitz Betriebsführung GmbH (WAL)

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Thüringer Oberlandesgericht — Ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχεία α', και δ', και παράγραφος 3, στοιχείο β', της οδηγίας 2004/17/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης

Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών (EE L 134, σ. 1) — Διαγωνισμός με αντικείμενο την παροχή —υπό μορφή παραχώρησης δημόσιας υπηρεσίας— στο κοινό υπηρεσιών στον τομέα της παραγωγής, μεταφοράς και διανομής πόσιμου ύδατος, καθώς και στον τομέα της αποχετεύσεως και της επεξεργασίας λυμάτων — Κριτήρια διακρίσεως μεταξύ δημόσιας συμβάσεως παροχής υπηρεσιών και παραχώρησης δημόσιας υπηρεσίας

Διατακτικό

Το γεγονός ότι, στην περίπτωση μιας σύμβασης που αφορά υπηρεσίες, ο προμηθευτής δεν εισπράττει αμοιβή απευθείας από την αναθέτουσα αρχή αλλά δικαιούται να αξιώσει την καταβολή αμοιβής από τρίτους αρκεί για να θεωρηθεί η σύμβαση αυτή ως «σύμβαση παραχώρησης υπηρεσιών», υπό την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 3, στοιχείο β', της οδηγίας 2004/17/EK, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών, οσάκις ο προμηθευτής αναλαμβάνει πλήρως ή τουλάχιστον ως επί το πλείστον τον επιχειρηματικό κίνδυνο που φέρει η αναθέτουσα αρχή, έστω και αν ο κίνδυνος αυτός είναι σημαντικά περιορισμένος εκ των προτέρων λόγω της διαμορφώσεως της επίμαχης παροχής υπηρεσιών κατά το δημόσιο δίκαιο.

(¹) EE C 247 της 27.9.2008

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2009 [αίτηση του Juzgado de lo Social de Madrid (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Francisco Vicente Pereda κατά Madrid Movilidad SA

(Υπόθεση C-277/08) (¹)

(Οδηγία 2003/88/EK — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Δικαίωμα ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών — Αναρρωτική άδεια — Ετήσια άδεια συμπίπτουσα με αναρρωτική άδεια — Δικαίωμα λήψεως της ετήσιας άδειας σε άλλη χρονική περίοδο)

(2009/C 267/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social de Madrid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Francisco Vicente Pereda

κατά

Madrid Movilidad SA

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Juzgado de lo Social de Madrid — Ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 299, σ. 9) — Εργαζόμενος ευρισκόμενος σε άδεια ασθένειας κατά την περίοδο της ετήσιας άδειας που είχε καθοριστεί από την επιχείρηση, λόγω εργατικού ατυχήματος που συνέβη πριν από την έναρξη της άδειας — Δικαίωμα του εργαζομένου να λάβει την ετήσια άδειά του σε διαφορετικό χρόνο

Διατακτικό

Το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, έχει την έννοια ότι απαγορεύει εθνικές διατάξεις ή συλλογικές συμβάσεις που προβλέπουν ότι ο εργαζόμενος που ευρίσκεται σε αναρρωτική άδεια κατά τη διάρκεια της περιόδου ετήσιας άδειας που καθορίζεται με το πρόγραμμα αδειών της επιχείρησης στην οποία εργάζεται δεν έχει δικαίωμα, αφού αναρρώσει, να λάβει την ετήσια άδειά του σε χρόνο διαφορετικό από τον προκαθορισμένο, ενδεχομένως εκτός της αντίστοιχης περιόδου αναφοράς.

(¹) ΕΕ C 223 της 30.8.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-286/08) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Περιβάλλον — Οδηγίες 2006/12/ΕΚ και 91/689/ΕΟΚ — Επικίνδυνα απόβλητα — Υποχρέωση καταρτίσεως και θεσπίσεως σχεδίου διαχείρισης των επικίνδυνων αποβλήτων — Υποχρέωση δημιουργίας ολοκληρωμένου και κατάλληλου δικτύου εγκαταστάσεων διάθεσης των αποβλήτων — Οδηγία 1999/31/ΕΚ — Υγειονομική ταφή αποβλήτων — Διάθεση επικίνδυνων αποβλήτων)

(2009/C 267/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Πατακιά και J.-B. Laignelot)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: Ε. Σκανδάλου)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 1, παράγραφος 2, και 6 της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για τα επικίνδυνα απόβλητα (ΕΕ L 377, σ. 20) και των άρθρων 5, παράγραφοι 1 και 2, 7, παράγραφος 1, 4 και 8 της οδηγίας 2006/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2006, για τα απόβλητα (ΕΕ L 114, σ. 9), [πρώην οδηγία 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991] — Παράβαση των άρθρων 3, παράγραφος 1, 6 έως 9, 13 και 14 της οδηγίας 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων (ΕΕ L 182, σ. 1) — Παράλειψη συντάξεως σχεδίου διαχείρισης των επικινδύνων αποβλήτων, το οποίο να είναι σύμφωνο με τις απαιτήσεις της κοινοτικής νομοθεσίας, και δημιουργίας ολοκληρωμένου και κατάλληλου δικτύου εγκαταστάσεων διάθεσης των επικινδύνων αποβλήτων — Παράλειψη εκπληρώσεως των υποχρεώσεων όσον αφορά τη διαχείριση και την υγειονομική ταφή των αποβλήτων

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία,

— μην έχοντας καταρτίσει και θεσπίσει εντός εύλογης προθεσμίας, σχέδιο διαχείρισης των επικίνδυνων αποβλήτων, το οποίο να είναι σύμφωνο με τις απαιτήσεις της σχετικής κοινοτικής νομοθεσίας, και μην έχοντας δημιουργήσει ενιαίο και κατάλληλο δίκτυο εγκαταστάσεων διάθεσης των επικίνδυνων αποβλήτων, στο πλαίσιο του οποίου να εφαρμόζονται οι πλέον κατάλληλες μέθοδοι για την εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας,

— μην έχοντας λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσει, όσον αφορά τη διαχείριση των επικίνδυνων αποβλήτων, την τήρηση των άρθρων 4 και 8 της οδηγίας 2006/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2006, περί των στερεών αποβλήτων, καθώς και των άρθρων 3, παράγραφος 1, 6 έως 9, 13 και 14 της οδηγίας 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει, πρώτον, από τα άρθρα 1, παράγραφος 2, και 6 της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για τα επικίνδυνα απόβλητα, σε συνδυασμό με τα άρθρα 5, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/12, δεύτερον, από το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 91/689, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 4 και 8 της οδηγίας 2006/12, καθώς και, τρίτον, από τα άρθρα 3, παράγραφος 1, 6 έως 9, 13 και 14 της οδηγίας 1999/31.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 223 της 30.8.2008.